

Pauletić se pita: Bocelli ili Cocelli - koji je bolji?

‘Slušaj, oću četiri vrhunske karte za Bocellija, to mi je za familju!’, naredija san Kačuniću priko [telefona](#). ‘Nema problema, stavit ću te odma do vaticanskog izaslanika!’, obeća je

Piše: robert pauletić

Koji je bolji: Bocelli ili Cocelli?

Prošli [vikend](#) sluša san Vincenza Cocellija (iliti **Vinka Cocu**) u trogirskon Kamerlengu, a ovi momenat (četvrtak popodne) krećen put Međugorja slušat “Slipoga slavuja” **Andreu Bocellija**.

Na Cocu smo **Papučica** i ja vodili prijatelja purgera i njegovu ženu. Nema lipšega gradića od Trogira, ni boljega ambijenta za Cocine pisme nego šta je kula Kamerlengo. A di bi čovik bolje zapiva ono: “Ispod zida Kamerlenga” nego baš ispod zida Kamerlenga?

Riba grdelin

Moj purger se cili uživija i, između dvi pisme, uz uzdah reka: “Fakat nema boljega od Vinka Cocea!”.

“Nije Cocea, nego Coce!”, ispravija san ga i pita: “Ajde kad si tako oduševljen s klapskon pismom, reci mi šta je to grdelin? Tako se zove ova klapa sad.” “

Znam! Grdelin, to je riba!”, odgovorija je samouvjereno.

Žena mu se nagela priko njega: “Kaj pričaš, Goc? Grdelin ti je galeb!”

Posli Coce nijedna nan klapa nije mogla zadržat pažnju, pa smo **prijatelj** i ja šotovoče diskutirali o tome bi li Coce moga sam samcat pojist janjca. Purger je odmahiva glavon i govoriya da to niko živ ne može, a ja san razmišlja: deset kili pečenog, od toga sedan kili čistog mesa. Ma zašto to Coce ne bi uspija? Vidi koja je to drobina: moga bi progutat janjca ka vuk Crvenkapicu!

Danas san na dno Rive iša preuzet karte za Bocellija, kod prijatelja **Kačunića**, poznatoga splitskog plejboja i bogatog ugostitelja, koji za žuntu ima i turističku agenciju. “Slušaj, oću četri vrhunske karte za Bocellija, to mi je za mater i oca, ženu i mene!”, naredija san mu priko telefona.

“Nema problema, stavit ću te odma do vaticanskog izaslanika!”, obeća je. Doša san preuzet karte sa svojon **Milon Roditeljicon**, koju san kod Pazara ostavija u autu da me ne bi odnija pauk. Neće valjda bezdušnici nju bidnu staru dignit u arju? Kačunićeva lipa mala zaposlenica odma mi je s vrata zacvrkutala: “Joj, gospodin Pauletić, pripoznala san vas s televizije!”.

Gospe, koja skupoća!

Pružila mi je četri karte, a ja izvadija takujin i iz njega 500 kuna: “Koliko san dužan, brzo?” “Sigurna san da ćete se lipo provest. Šeststo kuna van je...” Prikiniya san je: “Skužajte, žuri mi se, čeka me mater u autu. Evo, izvolite!” i uz onoga “marulića” izvadija još sto kuna. “... svaka karta!”, završila je ona.

Zagrenija san se: “Šta? Švaka? Onda je to...?” “2400 kuna!”, ljupko se nasmijala. “Ajme! Je l’ bar prvi red?”, pita san. “Nije, nego dvanaesti, ali to su van super mista.” Laga mi je fločun Kačunić, teško da bi vaticanski izaslanik sija u dvanaesti red.

Posega san za karticon, a cura je na to rekla da nažalost ne primaju kartice, samo cash. Misliya san se na sekund bi li odusta od karata, ali kako ću? Cura me pripoznala s televizije, pa da sad ispadnen siromaj! A Kačunić bi posli toga svima pronija glas da san škrćun ili da san bankrotira.

Duboko san zastenja i iz takujina izvadija sve šta san ima, kompletan budžet za iduću šetimanu i po, vrag odnija... ajme, ne smin klet kontra slipca! Materi san odma reka koliko su me zapale karte. Skoro se afanala: “Gospe! Cila moja penzija!” “Gospi se moš požalit odma sad na koncertu!”, procidija san.

Sa benzinon do Međugorja i nazad Bocelli me ogulija za tri iljade kuna! Kad budete prolazili kroz ove retke, poštovani čitatelji, sigurno će već bit objavljene i prve kritike Bocellijeve nastupa. Šta se mene tiče, bolje mu je da piva ka anđel!

Oćemo dvoboj

To šta je karta za Cocin koncert 12 puti jeftinija nego za Bocellija ne znači da je “Trogirski Pavarotti” slabiji. Za našega Cocu, naime, još nigdi nisan naša neku lošu kritiku, a za Bocellija je svojedobno “New York Times” više puti napisa da “slabo frazira, ima nejednake tonove, manjak tehnike, lošu kontrolu disanja i nejasnu dikciju”. Baš bi volija da se organizira dvoboj, pa da se vidi ko ima bolji i lipši glas. Ja bi se kladiya na Cocu!

Važna je reklama

Za razliku od našega pitomoga i jednostavnog Coce, koji je jedanput zakasnija na Prokurative jer je mora zalit blitvu, Bocelli ima nos za marketing i samopromociju. Piva je u duetima sa svima, od Cecilie Gasdie i Celine Dion, priko Bono Voxa pa sve do Christine Aguilere. Nastupa je za papu Benedikta, Georgea Busha, kraljicu Elizabetu... A u svome rodnome selu Lajatico u Toskani napravija je "Teatar tišine", scenu na kojoj on, velikan, nastupa samo jednu večer u srpnju, a ostatak godine tu caruje tišina!